

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **ALPA, a. s.**
se sídlem Hornoměstská 378/74, Velké Meziříčí
zastoupen Mgr. Simonou Hejdovou, advokátkou
se sídlem Cyrilská 508/7, Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **VŘÍDLO, výrobní družstvo**
se sídlem Kamenického 98/8, Karlovy Vary
zastoupen JUDr. Josef Kašpar, advokát
se sídlem Jáchymovská 27, Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 27. 3. 2024, zn.
sp. O-133427, č. j. O-133427/D22107897/2022/ÚPV

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*Vymezení věci*

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (žalovaný), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (Úřad) ze dne 18. 11. 2022, č. j. O-133427/D19054323/2019/ÚPV, o zamítnutí návrhu na zrušení slovní ochranné známky číslo 219231 ve znění „ARNIKA“, jejímž vlastníkem je VŘÍDLO, výrobní družstvo, Kamenického 98/8, Karlovy Vary (OZŘ), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že slovní ochranná známka sp. zn. O-133427, číslo 219231 ve znění „ARNIKA“ (napadená ochranná známka) ve vlastnictví OZŘ byla zapsána do rejstříku ochranných známek (rejstřík) dne 26. 7. 1999 s právem přednosti ode dne 10. 6. 1998 pro výrobky a služby zařazené do tříd Mezinárodního třídění výrobků a služeb č. 3, 5 a 35, a to pro kosmetické výrobky všeho druhu, jako například kosmetické výrobky všeho druhu, jako například krémy, gely, emulze, pleťové vody, parfémy, kolínské vody, koupelové soli, koupelové přísady, šampóny, zubní pasty, prášky, mýdla, vody a laky, krémy, gely a emulze ochranné (třída č. 3); dietetické výrobky, fototerapeutické výrobky, léčebné a masážní prostředky, jako například krémy, gely, emulze, roztoky, soli vřidelní a zřidelní, soli do koupelí, léčebné i letní (třída č. 5); zprostředkování obchodů výrobky uvedenými v seznamu ve třídách 3 a 5 (třída číslo 35), dále jen „kosmetické výrobky a léčebné přípravky“.
3. Návrhem doručeným Úřadu dne 21. 5. 2019 se žalobce domáhal zrušení napadené ochranné známky podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (ZOZ) pro všechny výrobky a služby, pro které je zapsána. Úřad návrh žalobce zamítl, žalovaný jeho rozhodnutí aproboval a nevyhověl tak rozkladu žalobce, v němž žalobce namítal obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný předně neshledal rozkladem tvrzená procesní pochybení Úřadu ani vady posouzení Úřadu po stránce hmotněprávní.

Žaloba

4. Žalobce v úvodu žaloby popsal podrobně průběh správního řízení, citoval z odůvodnění rozhodnutí Úřadu, poukázal na své rozkladové důvody a argumentaci žalovaného, poukázal na jednotlivá ustanovení ZOZ, komentářovou literaturu ve vztahu k institutu zrušení ochranné známky pro její zdruhovění a citoval z ní. Měl za to, že jsou závěry správních orgánů obou stupňů rozporné s relevantní právní úpravou, protože jsou rozhodnutí ve svém důsledku věcně nesprávná a tudíž nezákonná. Navrhl, aby soud vyšel při posouzení z obsahu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

spisového materiálu s tím, že jsou v něm označené důkazy až na výjimky obsaženy. Dále žalobce shrnul konkrétní východiska, která byla mezi ním a OZŘ nesporná nebo vyplývají z důkazů předložených v průběhu řízení, a to zejména, že je zapsané označení „ARNIKA“ slovem běžné české slovní zásoby užívané pro pojmenování léčivé byliny prha arnika, nazývané též arnika horská, léčivá bylina arnika má po staletí známé příznivé léčivé účinky, pro tyto své účinky se odedávna využívá v kosmetických výrobcích a léčebných přípravcích, je známkou slovní tvořenou pouze slovním prvkem „ARNIKA“ a neobsahuje tak žádné další distinktivní, ale ani nedistinktivní prvky, je zapsána pro výrobky a služby ve třídách 3, 5 a 35, byla a je vlastníkem užívána pouze při označení výrobků obsahujícím bylinu arnika, na trhu se nachází několik desítek kosmetických výrobků minimálně desítky různých subjektů, které obsahují bylinu arnika a při jejich označení je použito slovo „ARNIKA“ v podobě totožné s napadenou OZ, tyto kosmetické výrobky obsahující arniku představují výrobky běžné spotřeby v hodnotě desítek, maximálně nižších stovek Kč a tomu odpovídá i běžná míra pozornosti spotřebitelů, kterou jejich výběru a nákupu věnují.

5. Žalobce shrnul, že je napadená OZ tvořena toliko označením (slovním prvkem), které však k zapsaným výrobkům a službám nemá fantazijní charakter, neboť představuje název léčivé byliny, jež je dlouhodobě běžnou součástí různých druhů kosmetických výrobků a léčebných prostředků. Slovo „ARNIKA“ je při označení kosmetických výrobků a léčebných přípravků používáno vlastníkem i ostatními subjekty výlučně tehdy, kdy tuto léčivou bylinu arnika skutečně obsahují a má tak zjevně za cíl evokovat ve vztahu k nim příznivé účinky na lidské zdraví (léčivé účinky). Pokud by bylo slovo „ARNIKA“ použito u kosmetických výrobků a léčebných přípravků, které bylinu arniku neobsahují, bylo by jeho použití z pohledu spotřebitelů klamavé a zavádějící, neboť by představovalo nepravdivé tvrzení ve vztahu k jejich spotřebiteli očekávanému složení a vlastnostem. K tomu poukázal na závěry žalovaného a rozsudek NSS ve věci sp. zn. 4 As 90/2006. Souhlasil se závěrem o nižší míře rozlišovací způsobilosti napadené OZ, žalovaný ale tento závěr dostatečným způsobem nepromítl do svých dalších úvah o naplnění zákonných podmínek pro zrušení napadené OZ z důvodů tvrzených žalobcem. Konstatoval, že žalovaný správně interpretoval obsah § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ a potřebu kumulativního naplnění objektivní podmínky, spočívající v tom, že se OZ stala označením obvyklým v obchodě pro zapsané výrobky a služby, a podmínky subjektivní, kdy ke ztrátě rozlišovací způsobilosti došlo v důsledku činnosti či nečinnosti jejího vlastníka.
6. *Prvním žalobním bodem* žalobce nesouhlasil s tím, že bylo na něm, aby tvrdil a prokázal, že se v rozhodném období (po zápisu) stala napadená OZ mezi spotřebiteli označením obvyklým pro chráněné výrobky a služby a ti ji nadále užívali k jejich popisu bez vazby na konkrétního výrobce či poskytovatele. Poukázal na to, že k naplnění objektivní podmínky jako důkaz předložil výtisky webových stránek jednotlivých e-shopů s nabídkou kosmetických výrobků obsahujících arniku, které žalovaný jednotlivě s konkrétními závěry u každého z důkazů hodnotil na straně 37 až 50 svého rozhodnutí. Žalobce tomuto hodnocení vytkl neúplnost a nesprávnost skutkových zjištění a z nich plynoucích závěrů žalovaného. Žalovaný se fakticky zaměřil především na podrobný rozbor vzhledu vyobrazených etiket a obalů výrobků a nevzal dostatečně v úvahu, že jsou tyto nabízeny nejen prostřednictvím svého vyobrazení, ale především pod slovním označením, kdy jsou často označeny dominantním krátkým názvem (viz např. Arnika 50 ml).
7. Ke vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem žalobce citoval z odborné literatury, jejíž závěry měly být vztaženy k projednávané věci. Žalovaný vykládal význam Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

krátkých a z pohledu průměrného spotřebitele na první pohled jasných a srozumitelných označení tvořících celkový dojem, právě prostřednictvím jednotlivých detailů (z popisů výrobků, informací o jejich složení či dalších podnázvů), tj. pokřiveně, neboť jen tak mohl dojít například k závěru na str. 39 svého rozhodnutí, že výrobek nabízený na e-shopu provozovaném na webových stránkách www.babiccinoobchod.cz pod výrazným označením „Arnika horská 150 ml“ a na etiketě opatřeného jasně dominantním nápisem „ARNIKA HORSKÁ“ vnímá spotřebitel tak, že „nabízená mast obsahuje mimo jiné výtažek z arniky horské jako jedné z přísad.“ Žalovaný nepostupoval při posuzování označení výrobků jiných výrobců optikou průměrného spotřebitele, nýbrž z jednoznačného užití slova „ARNIKA“ v názvu i na etiketě těchto výrobků složitě a nelogicky dovozoval, že spotřebitelé budou informace vyplývající z označení výrobků dále analyzovat a vyvozovat z nich popisný charakter užití označení „ARNIKA“.

8. K tomu žalobce poukázal na souběžně probíhající řízení o prohlášení napadené OZ za neplatnou (žaloba proti rozhodnutí žalovaného vedena u městského soudu pod sp. zn. 18 A 26/2024), v němž žalovaný ve vztahu k vnímání slovního prvku „ARNIKA“ spotřebitelskou veřejností uvedl, že o jeho popisném významu ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám lze uvažovat pouze tehdy, pokud je použit alespoň v podobě „s arnikou“, „z arniky“, „arnikový“ apod. V řízení v nyní projednávané věci se ale k těmto závěrům nepřihlásil, naopak je při hodnocení důkazu popřel, aniž by tento zjevný rozpor vysvětlil. Použití dvojího metru při řešení stejné otázky v obou řízeních zadává důvod k domněnce o účelovosti postupu žalovaného. Žalovaný tak při hodnocení vnímání označení těchto výrobků ve vztahu k použitému slovu „ARNIKA“ postupoval v příkrém rozporu s principy, jakými má být vnímání označení výrobků z pohledu průměrného spotřebitele posuzováno.
9. K posouzení otázky průměrného spotřebitele žalobce dále tvrdil, že z obsahu důkazů rovněž vyplývá i cena výrobků pod označením „ARNIKA“ a způsob jejich použití, tedy že se jedná o výrobky běžné, mnohdy denní spotřeby, což se odrazí míře pozornosti spotřebitelů. Žalovaný ani Úřad v tomto ohledu z jím předložených důkazů žádná skutková zjištění a z nich plynoucí závěry neučinili, přestože je to pro posouzení prokazovaných tvrzení podstatné, konkrétně pro určení míry pozornosti, kterou průměrný spotřebitel označením takových výrobků věnuje.
10. Dle žalobce žalovaný neučinil ani závěr o tom, že všechny kosmetické výrobky nabízené jinými subjekty a nesoucí označení „ARNIKA“ ve svém složení bylinu arnika skutečně obsahují. Žalobce v této souvislosti uvedl obsáhlou (včetně vyobrazení) argumentaci k jednotlivým důkazům tak, jak uváděl v průběhu správního řízení, konkrétně k výrobkům na e-shopu www.benu.cz, www.babiccinoobchod.cz, www.dumbylinek.cz, www.spokojenezvire.cz, www.tofr-riegler.com, www.dotekslunce.com, www.folly.cz, www.bonea.cz, www.originalatok.cz, www.energieprirody.cz, www.botanic.cz, www.jukl.cz, www.tinktura.eu, www.ptservis.cz, www.miscota.cz, www.notino.cz, www.krejci-bludov.cz, www.medic.czech.cz, www.drmax.cz, www.eureko.cz, www.lekarna.cz. Žalovaný se těmito konkrétními námitkami zabýval ve svém rozhodnutí, soud proto i s ohledem na to, že se jedná o setrvalá tvrzení žalobce napříč celým správním řízením na jejich obsah pro stručnost odkazuje.
11. Žalobce rovněž nesouhlasil s posouzením důkazů výtisky recenzí výrobků, jejichž označení tvoří slovní prvek „ARNIKA“ žalovaným, který důkaz nepovažoval za významný. Žalobce těmito recenzemi hodlal prokázat tvrzení, že se dotčené kosmetické výrobky jiných Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

výrobců, v jejichž označení je obsaženo slovo „ARNIKA“, nachází na trhu dlouhodobě (minimálně od roku 2010).

12. K tomu žalobce shrnul, že v důsledku nesprávného postupu žalovaného při hodnocení žalobcem předložených důkazů zjevně neobstojí závěr žalovaného, že „z více než 30 příkladů užití slovního prvku „ARNIKA“ na kosmetických výrobcích doložených žalobcem, pouze ve dvou případech shledal jeho známkoprávní užití“.
13. Žalobce znovu poukázal na vymezení popisného způsobu užití napadené OZ, jak je učinil žalovaný v řízení o prohlášení napadené OZ za neplatnou (věc sp. zn. 18 A 26/2024) a zdůraznil, že při označování nejen kosmetických výrobků a léčebných přípravků nesou tyto kromě svého názvu naprosto běžně i jiná označení spjatá s jejich výrobcem. Argumentaci žalovaného považoval za případnou ve sporu z porušování práv k OZ při posouzení otázky zaměnitelnosti, nikoli při posouzení v nyní projednávané věci. Jediným rozdílem mezi tím, jak napadenou OZ užívá její vlastník a tím, jak činí jiné subjekty, je použití symbolu ®. Tento jediný rozdíl ale nemůže představovat předěl mezi závěrem o známkovém užití označení „ARNIKA“ a jeho užitím popisným v případě kosmetických výrobků a léčebných přípravků obsahujících arniku. To podtrhuje skutečnost, že Úřad i žalovaný uznali, že slovo „ARNIKA“ je vůči kosmetickým výrobkům a léčebným přípravkům do značné míry sugestivní a evokativní ve vztahu k jejich předpokládaným vlastnostem a účinkům.
14. Žalobce zdůraznil, že je složení výrobků či uvedení jeho přísad u kosmetických výrobků a léčebných přípravků obvykle provedeno na zadní straně etikety drobným písmem či samostatně na webových stránkách. V případě takového použití slova „ARNIKA“ lze souhlasit s jeho popisným charakterem, kterému se vlastník nemůže s úspěchem bránit, a které není způsobilé vést ke zduhování OZ. O takový případ se však u kosmetických výrobků jiných subjektů dokládáných žalobcem zjevně nejednalo, neboť zde bylo slovo „ARNIKA“ použito samostatně nebo ve spojení s jiným, pro kosmetické výrobky nedistinktivním, slovním prvkem (např. olej, krém, tinktura apod.), a to v provedení vizuálně významném či dokonce dominantním. Šlo tedy o užití v podobě zcela totožné s tím, jak je napadená OZ zapsána.
15. Za nesprávný tak žalobce považoval závěr žalovaného, že se mu nepodařilo prokázat, že by spotřebitelská veřejnost užívala toto označení jako synonymum pro určitý druh masť, emulzí či jiných kosmetických a léčebných přípravků a pro služby s nimi spojené. Dle žalobce se mu naopak podařilo prokázat tvrzení o ztrátě rozlišovací způsobilosti napadené OZ, neboť se slovní prvek „ARNIKA“ stal obvyklým v obchodním styku pro označování určitého druhu kosmetických výrobků a léčebných přípravků, a to těch které obsahují arniku, bez ohledu na to, zda mají formu krémů, masť, gelů, tinktur, olejů, solí či formu jinou (tj. kosmetických a léčebných přípravků obsahujících arniku). Takto je označení běžně užíváno nejen jinými subjekty, nýbrž i samotným vlastníkem, a v důsledku toho je pak chápáno spotřebitelskou veřejností. Pojem druh výrobku je třeba chápat široce, neboť je třeba jej vykládat právě ve vztahu ke konkrétnímu posuzovanému označení. Skutečnost, že označení „ARNIKA“ současně u spotřebitelů evokuje také vlastnosti a účinky jím označených výrobků zduhování napadené OZ nebrání, a to právě s ohledem na význam tohoto označení ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám, který vede k tomu, že se jedná o slovní OZ nadanou velmi nízkou rozlišovací způsobilostí a tudíž náchylnou k tomu, aby se jí tvořící označení stalo v obchodním styku obvyklé právě ve vztahu ke kosmetickým výrobkům a léčebným přípravkům.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

16. Žalobce *druhým žalobním bodem* tvrdil, že s výjimkou napadené OZ neexistuje jiný případ, kdy by byl název léčivé byliny běžně užívaný jako součást kosmetických výrobků a léčebných přípravků chráněn jako slovní OZ tvořené pouze takovým jediným slovním prvkem a zapsané právě pro tyto výrobky a služby s nimi související. K tomu poukázal na přihlášku slovní ochranné známky „BAZALKA“ pro kosmetické výrobky a léčivé přípravky, kterou Úřad a žalovaný odmítl zapsat s tím, že již z pouhé skutečnosti, že je přihlašované označení tvořené pouze jedním slovem představující název léčivé byliny je zcela zjevné, že není schopné plnit základní funkci ochranné známky odlišit výrobky a služby jedné osoby od výrobku nebo služeb jiné osoby. V projednávané věci Úřad při jejím zápisu za fakticky totožné právní úpravy dospěl ke zjevně chybnému závěru o zápisné způsobilosti, který následně hájil i v řízení o jejím prohlášení za neplatnou. Takový excés nelze účelově opírat závěr, že samotné slovo „ARNIKA“ k zapsaným výrobkům a službám rozlišovací způsobilost i nadále má, přestože ze způsobu jeho užívání vlastníkem a jinými osobami jednoznačně vyplývá, že jde o označení pro takové výrobky a služby v obchodním styku zcela běžné. Lze-li napadenou OZ užít pouze ve vztahu ke kosmetickým výrobkům a léčebným přípravkům které léčivou bylinu skutečně obsahují a takto je po svém zápisu také bez výjimky užívána, pak to má za následek pokles její již tak velmi nízké rozlišovací způsobilosti natolik, že nadále není schopna plnit základní funkci OZ, tedy funkci rozlišovací. Proto je zřejmě nesprávný závěr žalovaného o nenaplnění první podmínky (objektivní) pro úspěšné uplatnění návrhu na zrušení dle § 31 odst. 1b ZOZ.
17. Žalobce shrnul, že označení „ARNIKA“ ztratilo ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám rozlišovací způsobilost. Napadená OZ tak již není schopna plnit základní funkce ochranné známky, neboť se stala pro kosmetické výrobky a léčebné přípravky označením obvyklým v obchodě, kdy je slovní prvek „ARNIKA“ běžně užíván pro označení okruhu (druhu) těchto výrobků obsahujících arniku. První podmínka dle 31 odst. 1 písm. b) ZOZ je proto beze zbytku naplněna. Již v době zápisu napadené OZ do rejstříku se tak postupem času zcela vytratila velmi nízká míra originality takového označení pro dané výrobky a služby s nimi souvisejícími.
18. *Třetím žalobním bodem* žalobce brojil proti posouzení druhé podmínky (subjektivní), týkající se (ne) činnosti vlastníka ochranné známky. Souhlasil s tím, že vlastník k označení několika málo svých kosmetických výrobků obsahujících arniku používá chráněné označení „ARNIKA“ se značkou ®. Uvedené je však pro závěr, že ke ztrátě rozlišovací způsobilosti této známky v důsledku nečinnosti vlastníka nedošlo, nedostatečné. Úřad a žalovaný shodně uvedli, že napadená OZ vykazuje ve vztahu k výrobkům a službám, pro které je zapsána, na nižší míru rozlišovací způsobilosti. Již samotný tento fakt, ve spojení s tím, že slovní ochranné známky jsou obecně náchylnější ke zdruhovění, klade na vlastníka výrazně vyšší nároky, aby svá práva z vlastnictví napadené OZ bránil a prosazoval je proti všem narušitelům. S ohledem na trvající přítomnost mnoha kosmetických výrobků nesoucích označení „ARNIKA“ na trhu nelze tvrdit, že vlastník práva plynoucí z napadené OZ dlouhodobě, soustavně a především efektivně hájí proti třetím subjektům a za tím účelem činí opatření potřebná k tomu, aby napadená OZ v obchodním styku nezdruhověla. Dvě výzvy z února a dubna 2019 učiněné až poté, kdy byl žalobcem vlastník o možnosti podání návrhu na zrušení napadené OZ vyrozuměn, rozhodně nelze za důsledné využití právních prostředků a nástrojů s ohledem na způsob a rozsah užívání a vnímání daného označení ze strany spotřebitelské veřejnosti považovat. Vlastník nezakročil v mezích zákona proti stavu, kdy třetí osoby dlouhodobě a masivně užívají v obchodním styku jeho ochrannou známku „ARNIKA“ jako označení druhové.
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

19. Žalobcem předložené důkazy zcela jasně prokazují, že jsou to významní výrobci, jejichž podíl na trhu není zanedbatelný a jejichž výrobky jsou na trhu pro spotřebitele snadno dostupné. Již v rozkladu namítal nesprávnost postupu Úřadu, který odmítl provést důkaz odkazy na obsah konkrétních webových (internetových) stránek proto, že k nim nebyl předložen jejich výtisk v listinné podobě. K tomu žalobce poukázal na § 51 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád) a namítal, že není rozdíl mezi tím, zda k prokázání tvrzení jako důkaz označí odkaz na obsah konkrétních webových stránek nebo například předloží takový katalog v listinné podobě. V obou případech musí Úřad při provedení důkazu postupovat shodně, tj. projít obsah webových stránek, resp. katalogu a zjistit, zda tyto obsahují tvrzené výrobky. I když se obsah takových webových stránek může v čase měnit neznamená to, že by takový důkaz nebylo možné provést. Případná změna obsahu webových stránek či následná nefunkčnost odkazu může mít za následek to, že takto označený důkaz po jeho provedení tvrzenou skutečnost neprokáže, popřípadě ji prokáže jinak, než bylo účastníkem tvrzeno. Jde tedy o otázku hodnocení důkazu po jeho provedení, nikoli o nezpůsobilost důkazního prostředku jako takového. Odkaz žalovaného na rozsudek NSS č. j. 1 As 33/2011-58 neobstojí, neboť je tam uvedený závěr z těchto důvodů nesprávný.
20. Žalobce doplnil, že žalovaný tyto důkazy, i přes kategorický závěr o nemožnosti je provést, následně důkazy provedl. Neučinil z nich ale žádná, pro rozhodnutí ve věci relevantní, skutková zjištění a vytkl žalobci, že blíže nespecifikoval, o čem mají tyto odkazy vypovídat a jak mohou svědčit o zdruhovění napadené OZ. K tomu žalobce poukázal na závěry žalovaného ohledně internetové stránky vlastníka <http://www.vridlo.cz/produkty> s tím, že se v době rozhodování Úřadu jednalo o odkaz funkční. Ke stejnému závěru by musel dospět i žalovaný, pokud by Úřad tento důkaz provedl a obsah daných webových stránek zachytil pro případné rozhodnutí o rozkladu.
21. Žalobce shrnul, že postupem žalovaného nemohla být beze zbytku zhojena nesprávnost postupu Úřadu, který tyto důkazy odmítl jako nezpůsobilé provést.
22. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného a replika žalobce

23. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný stručně shrnul průběh správního řízení a vyjádřil se k hlavním žalobním bodům. K tvrzení žalobce o ztrátě rozlišovací způsobilosti napadené OZ a tvrzené ztrátě rozlišovací způsobilosti označení „ARNIKA“ ve vztahu k zapsaným výrobkům a službám, pročez již ochranná známka není schopna plnit základní funkce OZ uvedl, že samotné užívání slovního prvku „arnika“ a jeho modifikací (např. „s arnikou“) jinými výrobci kosmetického zboží, jež je dokládáno žalobcem, neprokazuje skutečnost zásadní pro posouzení tzv. zdruhovění OZ, totiž zda se příslušné označení stalo v obchodě obvyklým. Posouzení, zda dané označení nadále disponuje dostatečnou mírou rozlišovací způsobilosti, je nutno činit vždy ve vztahu k předmětným výrobkům či službám. Žalobce by tak musel v projednávané věci prokázat, že relevantní spotřebitelská veřejnost vnímá označení „ARNIKA“ ve vztahu k zapsaným výrobkům nebo službám v popisném smyslu a že je slovní prvek tvořící tuto ochranou známku spotřebiteli vnímán jako označení druhu předmětných výrobků nebo služeb. Jinými slovy, aby zapsaná OZ pozbyla svůj rozlišovací schopnost, muselo by být o mastech, masážních gelech, šampónech a dalších výrobcích dané kategorie, obsahujících výtažek z byliny prha arnika, v obchodním styku běžně referováno jako „o arnice“. Žalobci se takové zdruhovění dotčené OZ navrhovanými důkazy prokázat

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nepodařilo. Jím předložený soubor výtisků z webových stránek internetových obchodů pořízených dne 15. 5. a 16. 5. 2019 obsahuje v převážné většině vyobrazení výrobků, které jsou opatřeny obchodní značkou či názvem příslušného výrobce (např. „RYOR“, „JUKL“, „Kneipp“, „LIVSANE“ apod.), přičemž slovo „ARNIKA“ je z pravidla použito k popisu složení či přísady v nabízeném produktu. Pouze u výrobků „Arnika bylinná mast 50 ml“ výrobce Herbal Harmony, a „Cannabis Arnika bylinný balzám s kaštanem koňským a kostivalem 300 ml“ výrobce BIONE Cosmetics, by mohlo použití slovního prvku „arnika“ působit na spotřebitele jako název výrobku. Takto doložený výskyt slova „arnika“ však nijak nenásvědčuje tomu, že by spotřebitelská veřejnost tímto termínem běžně označovala kosmetické výrobky příslušného druhu (kosmetické, masážní, obsahující výtěžky z byliny prha arnika), případně jiné zapsané výrobky či služby. Žalobcem předložené důkazy se do značné míry mýlí s kritérii rozhodnými pro posouzení možného zdruhovění napadené OZ, neboť žádný z nich nevypovídá ničeho o způsobu, jakým je dané označení vnímáno spotřebitelskou veřejností. Slovo „arnika“ popisuje jednu z možných složek těchto výrobků, ale neoznačuje tyto jako druh. Lze si snáze představit, že relevantní průměrný spotřebitel bude o daném typu výrobku referovat, např. jako o „masti s arnikou“, „masážním gelu s arnikou“, „masážním oleji s arnikou“ apod., než jako o „arnice“. Slovo „arnika“ lze vnímat jako popisné ve vztahu k dané rostlině, nikoliv však ve vztahu ke chráněným výrobkům a službám. Ačkoli může být uvedené označení vnímáno jako popisné vůči některým jejích vlastnostem, označuje danou rostlinu, nikoli dotčené výrobky a služby, resp. žalobce takovou skutečnost v řízení neprokázal. Žalovaný tak setrval na názoru uvedeném již v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.

24. K tvrzení žalobce, že je zcela evidentní, že vlastník nezakročil v mezích zákona proti stavu, kdy třetí osoby dlouhodobě a masivně užívají v obchodním styku jeho ochrannou známku „ARNIKA“ jako označení druhové žalovaný konstatoval, že jelikož nebylo dle jeho závěru v řízení prokázáno, že by se napadená OZ stala pro kosmetické výrobky a léčebné přípravky daných tříd označením v obchodě obvyklým, není pro posouzení věci potřebné zabývat se splněním druhé podmínky vyžadované zákonem pro zrušení ochranné známky. Pouze pro úplnost ve svém rozhodnutí uvedl, že z provedených důkazů vyplývá, že výrobky vlastníka jsou důsledně označovány dotčenou OZ s označením[®], jež posiluje vnímání tohoto označení jako zapsané OZ. Rovněž bylo v řízení prokázáno, že vlastník v minulosti působil na jiné výrobce konkurujících výrobků, včetně žalobce, aby pro své výrobky nepoužívali označení v podobě slovního prvku „arnika“ v jiném, než popisném významu (jako rostlinné složky kosmetického či jiného výrobku). I pokud by tedy došlo ke zdruhovění příslušného označení, což žalovaný popřel, nebylo by možné z provedených důkazů učinit závěr, že se tak stalo v důsledku činnosti či naopak nečinnosti vlastníka.
25. K upozornění žalobce na řízení o přihlášce ochranné známky „BAZALKA“ žalovaný uvedl, že se porovnávané případy od sebe liší typem řízení, kdy v případě nezapsané ochranné známky „BAZALKA“ byla zápisná způsobilost posuzována Úřadem ex offio, zatímco v nyní projednávané věci se jedná o řízení návrhové, kdy povinnost tvrdit a prokazovat rozhodné skutečnosti leží na navrhovateli. Nadto je každý z posuzovaných případů třeba posuzovat individuálně, přičemž odlišnosti lze spatřovat např. v obecné známosti a frekvenci užívání slovních prvků „bazalka“ a „arnika“, kdy první z nich lze považovat za slovo mezi spotřebitelskou veřejností mnohem známější a frekventovanější, než slovo „arnika“. K tomu žalovaný poukázal na rozsudek NSS č. j. 9 As 22/2015-29, a citoval z něj s tím, že argumentací a contrario lze dovodit, že ani ze zamítnutí návrhu na zápis konkrétního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

označení nelze bez dalšího vyvozovat důsledky pro rozhodnutí v řízení o zrušení jiné již zapsané OZ.

26. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
27. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uváděl obdobně jako ve svých dosavadních podáních v průběhu správního řízení a žalobě.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Soud neprováděl dokazování, neboť mu pro posouzení důvodnosti žalobních bodů postačoval obsah spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal a jímž se podle ustálené judikatury správních soudů důkaz neprovádí.
29. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
30. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto ověřil z obsahu spisového materiálu a přistoupil k vypořádání žalobních bodů.
31. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
32. Podle § 31 odst. 1 písm. ZOZ Úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže se ochranná známka stala pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého vlastníka, označením, které je v obchodě obvyklé.
33. Podle § 31a odst. 3 téhož zákona zjistí-li Úřad, že návrh na zrušení ochranné známky není důvodný, návrh zamítne.
34. Podle § 45 odst. 2 téhož zákona v řízení zahájeném na návrh Úřad rozhoduje v rozsahu podání účastníků a na základě důkazů účastníky označených.
35. Podstatou sporu je posouzení, zda žalobce jako navrhovatel navrženými důkazy prokázal důvody pro zrušení napadené ochranné známky dle § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ či nikoli.
36. K tomu soud předně uvádí, že plně přisvědčil závěrům Úřadu a žalovaného a jejich posouzení daného skutkového stavu za použití relevantní judikatury, kdy žalovaný aproboval stanovisko Úřadu a k rozkladové námitce žalobce setrval na závěru, že žalobce jako navrhovatel v řízení o návrhu dle § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ navrhovanými důkazy neprokázal naplnění podmínek daného zákonného ustanovení. Podrobným posouzením žalobcem navržených důkazů se zabýval již Úřad v prvostupňovém rozhodnutí (strana 9 až 25) a k obdobné rozkladové námitce žalobce velmi podrobně a výstižně také žalovaný. Ten v odůvodnění svého rozhodnutí (strana 17 až 25) souhrnně popsal a označil důkazy navržené žalobcem (soud pro přehlednost převzal číslování důkazů v prvostupňovém rozhodnutí Úřadu a žalovaného).
37. Žalobce svá tvrzení prokazoval především souborem výtisků pořízených ve dnech 15. 5. a 16. 5. 2019 z různých webových stránek e-shopů a společností pro výrobek po zadání hesla „arnika“. Dále je prokazoval souborem výtisků pořízených dne 16. 5. 2019 z různých webových stránek (články, encyklopedie, slovníky) na téma „arnika“ (str. 25 a 26), dále doklady zaslané žalobcem s vyjádřením doručeným Úřadu dne 5. 11. 2019 (str. 26 až 28), jakož i důkazem odkazy na webové stránky (str. 28). Oba správní orgány ve svých úvahách

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

o důvodnosti návrhu žalobce na zrušení napadené OZ přihlédly i k dokladům, které ve vyjádření k návrhu na zrušení předložil vlastník/OZŘ (str. 29 až 30).

38. Při samotném posouzení důvodnosti návrhu žalobce na zrušení podle § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ Úřad a žalovaný právem uvažili otázku, zda se napadená OZ stala po zápisu do rejstříku obecným výrazem pro kosmetické výrobky a léčebné přípravky nebo služby na daném relevantním trhu. Zohlednili i z toho vyplývající potřebu současného splnění dvou podmínek, tedy zda se stala napadená OZ pro kosmetické výrobky a léčebné přípravky nebo služby, pro které je zapsána, označením, které je v obchodě obvyklé (objektivní podmínka), a stalo se tak v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého vlastníka (subjektivní podmínka).
39. Při posouzení naplnění první (objektivní) podmínky žalovaný nepominul ani rozhodnou judikaturu SDEU (ve věci sp. zn. C-409/12 Kornspitz ze dne 6. 3. 2014). Z ní vyplývá požadavek vycházet z objektivního a faktického hodnocení, ale i potřeba zodpovědět otázku, co spotřebitel pod daným označením rozumí, tedy zda se domnívá, že všechny produkty nabízené/poskytované pod tímto označením mají stejný či nějak propojený obchodní původ, anebo jde o označení produktů jako takových, bez identifikace jejich obchodního původu. Žalovaný k tomu rovněž nepřehlédl, že je napadená ochranná známka známkou zapsanou a tedy již jen s ohledem na tuto skutečnost nese presumpci své distinktivity.
40. Ve smyslu zmíněné judikatury SDEU tak žalovaný důvodně shledal rozhodným, jak je ochranná známka vnímána a užívána v relevantních obchodních kruzích a zda ji spotřebitelé budou vnímat jako ochrannou známku nebo jako druhový název produktu. Vyšel přitom předně z obecného náhledu, tedy posouzení dojmu, jakým dané označení působí jako celek na vnímání průměrného spotřebitele.
41. Přitom žalovaný následoval relevantní judikaturu SDEU (ve věci C-210/96 Gut Springenheide a Tusky a ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer) a uvažil jako průměrného spotřebitele takového, který je přiměřeně dobře informovaný, všímavý a obezřetný, přičemž s ohledem na povahu a účel kosmetických výrobků a léčebných přípravků nebo služeb, které se k nim pojí u dané napadené OZ, zohlednil třídy, pro které je zapsána. Jako průměrného spotřebitele proto označil širokou laickou veřejnost (poptávající výrobky nebo služby pro osobní potřebu) a veřejnost odbornou (poptávající výrobky nebo služby dané ochranné známky ke své podnikatelské činnosti profesi v oblasti kosmetiky a rehabilitačních služeb).
42. Žalovaný nepřehlédl ani souběžně probíhající řízení o návrhu žalobce na neplatnost napadené OZ podle § 4 písm. b), c) a d) ZOZ, který byl Úřadem a žalovaným zamítnut (věc sp. zn. 18 A 26/2024), a tedy, že je třeba v nyní projednávané věci i nadále hledět na napadenou OZ jako na ochrannou známku disponující v době zápisu dostatečnou rozlišovací způsobilostí.
43. Žalovaný neopomněl rovněž zohlednit, že je slovní prvek „ARNIKA“ obecným označením druhu léčivé byliny, tedy ve vztahu k rostlině, nikoli ovšem ve vztahu k různým druhům kosmetických či léčivých výrobků nebo službám.
44. Také podle stanoviska soudu, který závěrům žalovaného (nejen) v tomto směru přisvědčuje, lze u spotřebitelů, kteří jsou s významem slova „ARNIKA“ obeznámeni předpokládat, že si pod ním vybaví tuto rostlinu a budou očekávat, že výtěžky z ní jsou součástí nabízeného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

produktu (výrobku nebo služby), pro ostatní se bude jednat o fantazijní výraz s nímž nebudou spojovat žádné vlastnosti nabízeného produktu.

45. Žalovaný rovněž souladně se zákonem (§ 31 odst. 3 ve spojení s § 45 odst. 2 ZOZ) přihlédl ke skutečnosti, že jako správní orgán rozhoduje o návrhu žalobce na zrušení napadené OZ v rozsahu podání účastníků tohoto řízení a na základě důkazů, které tito označili. Žalovaný proto správně vytkl, že bylo plně v dispozici žalobce jako navrhovatele přednést a odůvodnit svůj návrh a prokázat jím tvrzené důvody pro zrušení napadené OZ, tedy že se jedná o řízení návrhové a bylo na žalobci jako navrhovateli, aby tvrzené zdruhovění napadené OZ prokázal.
46. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je přitom zcela zřejmé, že se žalobcem uplatněnými důkazy zabýval a hodnotil je jednotlivě i ve vzájemné souvislosti na základě východisek, které označil.
47. K důkazům ad 1) - webovými stránkami jednotlivých e-shopů s nabídkou různých výrobků s arnikou - uvedl svou argumentaci s vymezením důvodů, pro které daný konkrétní produkt nelze ztotožnit s užitím napadené OZ. Konkrétně a celistvě ve vztahu ke každému z těchto důkazů tak žalovaný učinil na str. 37 až 49 svého rozhodnutí, přičemž pojednal i o odlišnostech, které ovšem nemohly mít ze zde uvedených důvodů vliv na celkové posouzení relevance této skupiny důkazů.
48. Žalovaný pojednal také o důkazech ad 2) - vysvětlujících pojem „ARNIKA“ jako druh léčivé byliny s popisem vzhledu, výskytu, charakteru užití. Žalovaný hodnotil také další výtisky webových stránek e-shopů s nabídkou výrobků s arnikou a recenzemi uživatelů – dokumenty ad 4) až ad 6) – kdy uvedl, že se vesměs jedná o výrobky prezentované již v rámci důkazů ad 1) s výjimkou zde uvedeného (str. 49). Vysvětlil, z jakého důvodu nevešel na důkaz recenzemi uživatelů, kdy uvážil, že tyto pocházející z období let 2010-2019 a v zásadě se pochvalně vyjadřují k jednotlivým výrobkům, avšak detailně se jejich složením či užití pojmu „arnika“ v hodnocení nezabývají, resp. se v těchto recenzích taková detailní hodnocení nevyskytují.
49. Žalovaný neopomněl hodnotit ani důkazní návrhy ad 3) - faktury a dodací list společnosti Rossmann spol. s r. o. na 50 kusů krémů „Alpa krém arnika 40 gramů“ - kdy se v obecné rovině ztotožnil s tvrzením žalobce, že slovní prvek „ARNIKA“ může být s ohledem na původní význam užíván na výrobcích pro informaci o jejich složení, a v takovém případě jeho užití nemůže být postiženo napadenou ochrannou známkou. Žalovaný však s ohledem na veškeré souvislosti tvrzeného skutkového stavu důvodně zpochybnil, zda grafické provedení obalů výrobků navrhovatele/žalobce v tomto kontextu ob stojí, tedy zda v nich prvek „arnika“ nevystupuje natolik samostatně a bez užší vazby na svůj původní význam, aby neporušoval práva z napadené OZ.
50. Soud ve vazbě na uvedené přisvědčuje stanovisku žalovaného, že uvedení takových výrobků na trh navrhovatelem/žalobcem nemůže být zohledněno při hodnocení možného zdruhovění napadené OZ, neboť je takové jeho jednání zřetelně vedeno záměrem docílit zrušení napadené OZ (str. 52).
51. Soud považuje za významné, že je ze žalovaným provedeného hodnocení žalobcem předložených důkazů ve smyslu § 31 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 45 odst. 2 ZOZ celkově na stranách 33 až 54 zjevné, že takové hodnocení provedl vědom si jím zmíněných teoretických principů, za použití přiléhavé judikatury, hodnotit jednotlivé důkazní návrhy

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žalobce každý samostatně a všechny ve vzájemné souvislosti, a přísně ve vztahu k individuálnímu posouzení dané projednávané věci. Žalovaný tak posoudil návrh na zrušení napadené OZ v souladu se zásadami logiky, výstižně, respektujíc rozhodnou právní úpravu a přiléhavou judikaturu. Soud proto plně vešel na závěry Úřadu a žalovaného, že i když žalobce předložil 30 příkladů užití slovního prvku „arnika/arnica“ na výrobcích z oblasti kosmetiky a fototerapie, lze ale pouze ve dvou případech z uvedeného počtu (str. 50) shledat jeho užití způsobem, který by mohl spotřebitel vnímat jako název výrobku či jeho druhu.

52. Soud sdílí rovněž závěry žalovaného, že ve zbylých případech důkazů jsou výrobky opatřeny výrobní značkou či pojmenováním výrobce a slovní prvek napadené OZ je užit k popisu složení či přísady obsažené v takto nabízeném produktu. Podoba a způsob ztvárnění takového produktu proto neodpovídá známkoprávnímu užití a nevede u spotřebitelů k domněnce, že je slovo „arnika“ ekvivalentem pro určitý druh kosmetických či léčivých výrobků.
53. Žalovaný v této souvislosti rovněž opodstatněně přihlédl k zákonu na ochraně spotřebitele (zákon č. 634/1992 Sb.) a z něho pro prodejce vyplývající povinnost viditelně a srozumitelně označit výrobky názvem, údaji o hmotnosti nebo množství, velikosti a dalšími údaji potřebnými podle povahy výrobku k jeho identifikaci. Žalovaný zohlednil i nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009, čl. 19, který ve vztahu ke kosmetickým přípravkům ukládá povinnost výrobcí uvádět na obalu seznam přísad, ze kterých se daný výrobek sestává.
54. Žalovaný tak zcela srozumitelně uzavřel, že z dokladů předložených žalobcem/navrhovatelem nevyplývá, že by se napadená OZ stala pro dotčené výrobky a služby na trhu označením obvyklým a spotřebitelská veřejnost by ji vnímala jako druhový název určitého produktu. Žalovaný v této souvislosti rovněž opodstatněně připustil, že u spotřebitelské veřejnosti může dané označení evokovat možné účinky, ale nikoli tak úzce, aby předmětnou OZ identifikovali s konkrétním druhem výrobku či služeb.
55. Soud vešel i na závěry žalovaného stran posouzení důkazů předloženými recenzemi, z jejichž obsahu žalovaný důvodně usoudil, že se ani mezi spotřebiteli označení napadené OZ neužívá pro určitý druh výrobku. Vyšel přitom ze svých předně uvedených závěrů, a sice, že z žalobcem předložených důkazů nelze dovodit, že se slovní prvek „ARNIKA“ stal na trhu s kosmetickými a léčebnými výrobky a službami s nimi spojenými označením obvyklým, neboť pokud je na výrobky umístěn, pak jen v původním významu informuje o přítomnosti výtěžku z rostliny v daném výrobku aniž by tímto došlo k jejímu ztotožnění s výrobkem.
56. Soud ve shodě se žalovaným poukazuje dále na to, že výrobky, které byly žalobcem důkazy označeny, jsou kromě toho opatřeny i dalšími prvky, které je odlišují od ostatních ať již graficky nebo odkazem na značku výrobku či jeho výrobce. Nelze tak vytýkat žalovanému jeho závěr, že se jimi nepodařilo prokázat, že by spotřebitelská veřejnost užívala označení „ARNIKA“ jako synonymum pro určitý druh mastí, emulzí či jiných kosmetických a léčebných přípravků ani pro služby s nimi spojené, ale vnímá je jako označení druhu rostliny, jejíž výtažky jsou do krémů a mastí přidávány, jak je zjevné z informací výrobců na obalech takových produktů, a jak je ostatně běžné v tomto typu průmyslového odvětví (kosmetika). Spotřebitel je u výrobků tohoto typu zvyklý na informace o hlavní přísadě produktu, stojící vedle běžně užívaného označení jeho výrobce a samotného názvu výrobku. Uvedené nevede ke zdruhovění napadené OZ, neboť je slovní prvek užit v původním významu a tak je spotřebiteli vnímán.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

57. Závěry žalovaného o posouzení důkazů ob stojí i bez toho, že se zvláště nezabýval cenou, způsobem použití výrobků, tedy že se jedná o výrobky běžné mnohdy denní spotřeby. Skutečnost, že uvedené žalovaný zohlednil, resp. že si byl vědom přítomnosti byliny arnika ve složení výrobků je zřejmá, z pečlivého posouzení každého jednotlivého důkazu předloženého žalobce a celkového kontextu toho posouzení důkazů jako celku. Ostatně skutečnost, že se jedná v daném konkrétním případě o produkt denní spotřeby vyplývá např. z prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k produktu „Arnika balzám 250 ml“, kde Úřad neopomněl specifikovat daný produkt i charakteristiku, že se jedná o výrobek pro každodenní péči (str. 17 prvostupňového rozhodnutí).
58. S ohledem na judikaturu SDEU a povinnosti kladené na prodejce zákonem o ochranné spotřebitele nelze žalovanému vytýkat, že se zaměřil na podrobný rozbor vzhledu vyobrazených etiket a obalů výrobků a nevzal dostatečně v úvahu, že tyto jsou nabízeny nejen prostřednictvím svého vyobrazení, ale především pod slovním označením často označeny dominantním krátkým názvem, jak žalobce tvrdí (str. 13 žaloby). Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného je totiž zřejmé, že žalovaný zohlednil též samotné slovní označení daného produktu.
59. Relevantní není ani poukaz žalobce na řízení o jeho návrhu na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky (věc sp. zn. 18 A 26/2024), neboť žalovaný při posuzování důvodnosti návrhu žalobce v nyní projednávané věci na zrušení napadené ochranné známky vyšel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání svého rozhodnutí (jakož i prvostupňového rozhodnutí Úřadu), dle kterého byla napadená ochranná známka v rejstříku ochranných známek zapsána.
60. Není také pravdou, že by žalovaný neposuzoval průměrného spotřebitele v souladu s principy, jakými má být vnímání označení výrobku z pohledu průměrného spotřebitele posuzováno, jak žalobce rovněž namítal. V podrobnostech soud odkazuje na pregnantní odůvodnění Úřadu a žalovaného týkající se posouzení vnímání napadené OZ průměrným spotřebitelem a důvody, které k tomuto závěru správní orgány vedly.
61. V podrobnostech soud pro stručnost odkazuje na pečlivé a výstižné odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, na něž v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů hledí jako na jeden celek.
62. Námitky nejsou důvodné.
63. Soud nevešel ani na poukaz žalobce na řízení o přihlášce ochranné známky „BAZALKA“, kterou Úřad odmítl zapsat z důvodu zápisné nezpůsobilosti dle § 4 písm. b), c) a d) ZOZ, mj. i pro kosmetické výrobky ve třídě 3 a léčivé byliny a přípravky ve třídě 5 (*druhý žalobní bod*). Soud se shoduje se žalovaným, že se řízení o přihlášce ochranné známky a řízení o zrušení ochranné známky v nyní projednávané věci odlišuje svým typem, kdy v předně uvedeném řízení o přihlášce nezapsané ochranné známky „BAZALKA“ posuzuje Úřad zápisnou způsobilost této známky z moci úřední (*ex offio*). Naproti tomu v nyní projednávané věci se jedná o řízení návrhové. V něm Úřad na návrh třetí osoby zruší ochrannou známku, takového navrhovatele tíží povinnost tvrdit a prokazovat rozhodné skutečnosti a nelze ani pominout, že o návrhu rozhoduje Úřad v rozsahu podání účastníků a na základě důkazu účastníky označených (§ 31 odst. 1 písm. b) a § 45 odst. 2 ZOZ). Žalovaný k obdobné rozkladové námitce správně poukázal na judikaturu NSS (rozsudek ze dne 29. 7. 2015 č. j. 9 As 22/2015-29 a v něm odkazovaný rozsudek téhož soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 10 As 100/2014-120), z nichž k porušení zásady legitimního očekávání s odkazem Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

na zapsanou ochrannou známku vyplývá, že je třeba při posuzování podobnosti ochranných známek přistoupit v rámci této odborné činnosti ke každému z přihlašovaných označení vždy přísně individuálně s ohledem na skutkové odlišnosti jednotlivých případů. Ustálená správní praxe se tak z povahy věci zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek. To sice neznamená, že by Úřad a žalovaný nemohli vytvořit v určitých aspektech svou rozhodovací činnost v řízení ochranných známek ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci právě pro skutkové odlišnosti jednotlivých případů zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních ochranných známek, nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. V případě námitek pak soud musí zkoumat, zda jsou případy, jež měly určitou správní praxi založit, vůči posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí typově podobné. V nyní projednávané věci se ale nejedná o typově podobné případy, neboť v řízení o přihlášce ochranné známky „BAZALKA“ byla zápisná způsobilost ochranné známky zkoumána ÚPV ex offio, zatímco v nyní projednávané věci se jedná o řízení návrhové se všemi aspekty, které se k tomu pojí.

64. Námitka není důvodná.
65. Důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí (a rozhodnutí Úřadu) se nestalo ani žalobní tvrzení o (ne)naplnění subjektivní stránky ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ, tedy že vlastník/OZŘ napadené OZ nezakročil proti jejímu dlouhodobému a masivnímu užívání třetími osobami v obchodním styku (*třetí žalobní bod*).
66. Ze shora citovaného ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) ZOZ je zřejmé, že obě podmínky pro užití tohoto zákonného ustanovení (objektivní a subjektivní) musí být splněny současně. S ohledem na výše uvedenou argumentaci je patrné, že objektivní podmínka, tedy že se ochranná známka stala pro výrobky nebo služby pro které je zapsána označením, které je v obchodě obvyklé (zduhovění), nebyla naplněna. Nebylo tak třeba, aby se Úřad a žalovaný zabývali otázkou naplnění druhé podmínky (subjektivní), tedy zda se tak stalo v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého vlastníka. Nadto žalovaný, jak vyplývá z odůvodnění jeho rozhodnutí (str. 54), ověřil z dokladů předložených vlastníkem (OZŘ), že tento užívá napadenou OZ na svých výrobcích se značkou ®, čímž dává zřetelně najevo, že se jedná o označení chráněné. Kromě toho z dokladů dále vyplynulo, že vlastník aktivně chrání svá práva z napadené OZ a apeluje na ostatní výrobce a dodavatele podobných výrobků, aby se užívání slovního prvku „ARNIKA“ zdrželi. Ačkoli tak vlastník nečiní nijak četně, odpovídá to situaci na trhu s uvedenými výrobky, jak bylo osvětlena žalobcem předloženými důkazy (výtisky webových stránek e-shopů s kosmetikou, kdy tyto důkazy Úřad a žalovaný hodnotili jako neprůkazné pro navrhovatelem tvrzené zduhovění napadené ochranné známky). Uvedené „z důvodů vhodnosti“ doplněné vyjádření žalovaného nemohlo mít vliv na zákonnost jeho posouzení věci samé a nemohlo nijak zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce.
67. Soud odmítl i nesouhlas žalobce s neprovedením důkazu odkazy na webové stránky bez doplnění princscreeny, a plně odkazuje na přiléhavé hodnocení této otázky v rozhodnutí Úřadu na str. 25 a v rozhodnutí žalovaného na str. 52 až 53. Také podle stanoviska soudu sice ustanovení § 52 správního řádu umožňuje účastníkům řízení důkaz na podporu svých tvrzení jenom označit, správní orgán ale není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce sice odkázal na internetové stránky, fakticky ale výpis těchto internetových stránek nepořídil ani neoznačil konkrétní údaje, které by zde měly být uvedeny. Soud považuje za logické a srozumitelné důvody, Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

kteřé oba správní orgány vedly k neprovedení těchto důkazů, a jež jsou dány samotnou povahou internetu. V překotně rozvíjejícím se světě (AI apod.) lze považovat za bezrozporné, že se obsah internetové stránky může měnit v čase – v době, kdy se tímto návrhem mohl správní orgán zabývat tak již nemusel být odkaz relevantní. Obsah webových stránek může být rovněž doplněn či jinak aktualizován. Vzhledem k tomu, že žalobce sám nespecifikoval konkrétní údaje, které mají z odkazu internetových stránek pro Úřad vyplynout, byl opodstatněný jeho závěr, že nelze spolehlivě zjistit, jaké informace dané internetové stránky v období, kdy je žalobce na podporu svých tvrzení označil, poskytovaly. Kromě toho žalovaný pro úplnost dané webové odkazy zhlédl a nezjistil poznatky, které by vnesly nový pohled na posouzení projednávané věci. Žalovaný o jednotlivých odkazech daných internetových stránek podrobně pojednal (str. 52 a 53) a shledal, že jeden z odkazů již není ani aktivní, takže se k jeho obsahu nemohl vyjádřit bez toho, aniž žalobce jako navrhovatel blíže specifikoval, o čem mají odkazy vypovídat a jak mohou svědčit o združení napadené ochranné známky. Proto žalovaný v souladu s pravidly logiky uzavřel, že i v případě, kdyby byly tyto důkazy připuštěny jako řádné, neměly by vliv na výsledek projednávané věci.

68. Námitka není důvodná.

Závěr a náklady řízení

69. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
70. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Žalobce neměl ve věci procesní úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
71. Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., dle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Soud ničeho osobě zúčastněné na řízení neuložil, důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání dalších nákladů neshledal, proto jí je nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. března 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.